

[Korsgaard.]

Maade; men efter min Mening er dette Beløb for lille ud fra den Forudsætning, jeg nævnte før, at det gælder om at faa besaaet alle Arealerne, ogsaa de store. I Lovforslaget er der fastsat en Begrænsning af Tilskuddet, og dette rammer netop de store Brug, idet et Tilskud paa 150—250 Kr. jo ikke betyder saa forfærdelig meget for en Mand, der f. Eks. skal have besaaet 100 Tdr. Land.

Jeg er derfor fuldkommen enig med det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen), naar det ærede Medlem udtalte, at Lovforslaget ikke er tilstrækkeligt, og at det burde have været mere vidtgaende, hvad ogsaa mit Parti i det andet høje Ting gjorde sig til Talsmand for, saa at det Skel, der findes i Forslaget, var slettet. En Mand, der ikke ejer 7 000 Kr., skulde være berettiget til at faa Tilskud til Saasød, hvad enten han er Bruger af 10 Tdr. Land eller af 100 Tdr. Land. Jeg vil støtte de Tanker, det ærede 8de Medlem for 2den Kreds gjorde sig til Talsmand for, og hvis det paa nogen Maade kunde nytte at faa Sagen til Behandling i et Udvalg, vilde jeg være den første til at søge den henvist til et Udvalg, idet jeg mener, at der i Lovforslaget, som det foreligger, er saa væsentlige Mangler, at det trænger til en Forbedring. Men da mine Partifæller, som i det andet høje Ting har gjort sig til Talsmænd for det samme Synspunkt som jeg, ikke har kunnet faa gennemført saadanne Forbedringer, skal jeg afholde mig fra her at stille Forslag om Henvielse til Udvalg, idet jeg maa gaa ud fra, at det heller ikke her kan føre til et andet Resultat. Men jeg synes, dette Skel er urimeligt. Jeg synes, det er urimeligt, at en vis Klasse af Landbrugere skal have det omtalte Tilskud, og at man — hvis det ellers er det, man vil — ikke sørger for at faa hele den danske Landbrugsjord eller alle det danske Landbrugs Kornarealer besaaet. Jeg finder det urimeligt, at man ikke tager Hensyn til dem alle, og hvis Regeringspartierne ikke vil gaa med til en Forbedring, skal jeg derfor anbefale mine Meningsfæller, at man lader Regeringspartierne alene have Æren for Gennemførelsen af dette Lovforslag, og at vi, naar det kommer til Afstemning, afholder os fra at stemme.

Fr. Kristiansen: Da Kornhøsten jo har været ringe i det sidste Høstaar og dette specielt har været Tilfældet i visse Egne af Landet, særlig de vestjyske Egne, og da det derfor er vanskeligt at fremskaffe tilstrækkeligt af velegnet Saakorn i disse Egne,

er det foreliggende Forslag ganske sikkert paakrævet. Det bestemmer, at der kan gives Tilskud, efter som Nedgangen i Høstudbytte har været stor eller noget mindre, og i Modsætning til de to ærede Ordførere for Oppositionspartierne vil jeg finde, at selve Størrelsen af det Antal Tdr. Sød, der kan gives Tilskud til, vistnok er rimelig. Tager vi f. Eks. en Ejendom i Vestjylland, kan man jo med 25—30 Tdr. Sød, som der kan gives Tilskud til, faa besaaet al sin Jord paa en Gaard paa 80—100 Tdr. Land, idet vi derovre kun dyrker Sød paa ca. 35—40 pCt. af det samlede Landbrugsareal, og da det vel særlig er disse Egne, Lovforslaget tager Sigte paa, synes jeg, det er ret rimeligt, at denne Grænse er sat. Det synes jeg ogsaa vi kan se, dersom vi betragter Forrentningsprocenten for de forskellige Størrelser af Landbrug i det sidste Regnskabsaar. Saa vidt jeg erindrer, var Forrentningsprocenten af Handelsværdien for de større Brug 4 og for Husmandsbrug kun 3. Dette viser, at Krisen i 1935—36 var størst i de smaa Brug, og der er vel ingen, som er i Tvivl om, at dette Forhold har forstærket sig i væsentlig Grad siden Slutningen af sidste Regnskabsaar, altsaa siden Sommeren 1936. Det sidste Halvaar har jo været en særlig vanskelig Tid for de mindre Brug, idet Priserne paa Raastoffer til Landbrugsproduktionen er steget og de forædlede Produkter har været udsat for Prisfald, og dette rammer først og fremmest de mindre Brug, som skal købe en væsentlig Del af det, de skal bruge til Produktionen.

Den ærede Ordfører for Venstre (Johs. Clausen) var selvfølgelig hildet i den Fiktion, at det var Regeringens Skyld, at vi havde denne Landbrugskrise; det ærede Medlem udtalte omtrent ordret: at Ansvaret derfor lagde han over paa Regeringspartierne. Men det ærede Medlem mente dog formodentlig ikke, at det er Regeringspartiernes Skyld, at der ingen Regn faldt sidste Sommer; det kan vel ikke være Regeringspartiernes Skyld, og hvad det øvrige angaar, synes jeg ogsaa, det var en lidt stærk Udtalelse. Men dersom det kan bidrage til at lette Hjertet for Oppositionspartierne, er det jo ikke saa underligt, at de ved enhver Lejlighed fører den Tale. Dersom vi betragter Landbrugsregnskaberne tilbage til 1924—25 og sammenligner dette Aar med 1935—36, vil vi se, at Bruttoudbyttet er faldet med 50 pCt., og Driftsudgifterne er faldet med 47 pCt., altsaa omtrent tilsvarende. Det, det er galt med, er altsaa Renten af den investerede Kapital, som Landbruget skal betale. Den er ikke gaaet ned,